

خداوند و کووید-19

پاسخ های کتاب مقدس به 5 سوال رایج

بحران کرونا زندگی همه ما را به طرق مختلف تحت تاثیر قرار داده است. بعضی از ما از اینکه در شرایط قرنطینه هستیم احساس خستگی می کنیم یا صبر و تحمل مان در ارتباط با فرزندان مان کم شده و از طرفی در این شرایط آنها هم خسته و کسل شده اند. بعضی ها در بیمارستان ها با بیماری دست و پنجه نرم می کنند و یا به عنوان کادر درمانی به کسانی که به سختی نفس می کشند کمک می کنند. خداوند در این شرایط بحران کجاست؟ روش مناسب برای اینکه بتوانیم در مورد تجربه مان در رابطه با کووید - 19 صحبت کنیم چیست؟ ما می توانیم با مراجعه به کتاب یوحنا باب 11 یاد بگیریم که عیسی مسیح چطور با یک فاجعه خانوادگی مقابله کرد. لازاروس مرده بود. وقتی عیسی مسیح به آن منطقه رسید، مارتا بیرون رفت تا با عیسی ملاقات کند. مارتا گفت: " خداوند! اگر شما اینجا بودی ، برادرم نمرده بود" (یوحنا باب 11 ، آیه 21) . آنچه که در ادامه می خوانید بحث خداشناسی است و در انتهای آن با یک مکاشفه عمیق مواجه می شوید. " من رستاخیز و حیات هستم. هر کسی که به من ایمان داشته باشد حیات جاودانه خواهد داشت، حتی اگر بمیرد؛ و هر کسی که درمن زندگی کند و به من ایمان داشته باشد هرگز نمی میرد" (11:25) . سپس مریم رسید. او به پاهای عیسی مسیح افتاد . او نیز درد و رنجش را با کلماتی دقیقاً شبیه کلمات خواهرش مارتا بیان کرد (11:32) . پاسخ عیسی به مریم متفاوت بود. " عمیقاً روحش آزرده و رنجیده شد. " و سپس ، عیسی گریست" (11:35) . این همان چیزی بود که مریم نیاز داشت که ببیند: اشکهای سرورش را. در اینجا چه چیزی مهمتر است : رویکرد کلامی یا رویکرد کشیشی؟ واضح است که هر دو مهم هستند. اما ما به راهنمایی خداوند نیاز داریم تا بدانیم که در هر موقعیتی کدام رویکرد را باید در پیش بگیریم.

در مقاله ای که هفته گذشته چاپ شده بود یک جمله من را به فکر واداشت و آن جمله این است: " در زمانهای بحران، در حالیکه مستاصل شده ایم به خداشناسی کتاب مقدسی نیاز داریم." پس از خواندن این جمله افکارم متوجه اتفاقاتی شد که در سال 2010 برایم رخ داده بود و آن زمانی بود که پسر من بعد از یک عمل جراحی پیچیده قلب به مدت 6 هفته در بخش مراقبتهای ویژه (ICU) نگهداری می شد. در آن روزها من ایمیل های زیادی دریافت کردم. یکی از این ایمیلها از طرف یک خانم مسیحی مستاصل و ناامید بود، من این خانم را هیچوقت ملاقات نکرده بودم. پسر 10 ساله این خانم هم یک بیماری پیچیده قلبی داشت. این خانم بارها و بارها پیام خداوند را دریافت کرده بود که خداوند پسرش

را شفا می دهد و جلال می یابد و این پیام خداوند از طریق نشانه هایی که در متن های کتاب مقدس و پیامهای الهام شده از دوستان مسیحی و کلیسای محلی اش دریافت کرده بود برایش به منزله پیامی تایید شده بود. پسر این خانم در بیمارستان فوت کرده بود و اکنون او احساس تنهایی و دلمردگی می کرد. این خانم یک روز این جمله را برایم ایمیل کرد: " من پسرم و خداوندم را از دست دادم. چطور می توانم به خدایی ایمان داشته باشم که می گوید عاشق من است و بعد اجازه می دهد که پسرم بمیرد؟ چطور می توانم به خدایی اعتماد کنم که آن کاری که می گوید انجام خواهد داد را انجام نمی دهد؟ " هیچوقت این ایمیل را فراموش نمی کنم. اینکه چطور خداوند را درک می کنیم انتظارات ما از خداوند را تعیین می کند و دیدگاه ما نسبت به زندگی را تحت تاثیر قرار می دهد. همچنین درک ما از خداوند می تواند ایمان مان را تقویت کند و یا از بین ببرد. کاملاً صحیح است که در زمانهای بحران، ما نیاز به خدانشناسی کتاب مقدسی خوب داریم.

آیا ممکن است یک بلا از سوی خداوند آمده باشد؟

یکی از افکاری که اغلب در ذهن ما تکرار می شود این است که " ابتلاء بشر به بیماری و یا یک بلا با ویژگیهای خداوند سازگار نیست. بنابراین، هرگز خداوند بیماری را خلق نکرده است". عیسی میسح به شاگردانش اینگونه توضیح می داد که حتی یک گنجشک بدون اراده خداوند پدر آسمانی مان بر زمین نمی افتد" (متی 10-29) از این آیه چه درسی می گیریم؟ اینکه پدر آسمانی مان بالاترین قدرت است، اینکه او در تمام ابعاد و جنبه های زندگی کنترل دارد. تجربه ما در مورد ویروس کووید-19 برای همه ما تجربه ای جدید است، اما بیماریهای مرگبار طی سالیان دراز همواره در زندگی ما انسان ها وجود داشته اند. کتاب مقدس در مورد خداوند و بیماریهای کشنده چه می گوید؟ بر اساس ترجمه ای از کتاب مقدس که در دسترس دارید، کلماتی مانند " طاعون"، " آفت" و " بیماری مسری" بین 80 تا 130 مرتبه در کتاب مقدس تکرار شده اند. چه بخواهیم و چه نخواهیم، در می یابیم که بیماریهای مرگبار هم به گونه ای ناشی از اراده و خواست خداوند هستند.

ما با 10 بلای آسمانی که در زمان موسی بر سرزمین مصر نازل شدند آشنا هستیم: حمله قورباغه ها، پشه ها، ملخ ها و تگرگ های سهمگین. همچنین دو تا از این بلاهای آسمانی شامل بیماری دام ها (خروج 9:1) و بیماری انسانها (خروج 8:9) می شدند. همه این بلاها از سوی خداوند نازل شدند. خداوند قوم بنی اسرائیل را ترغیب نمود تا به عهد خود وفادار باشند، و به آنها در مورد هزینه نافرمانی شان اینگونه هشدار داد: " و من شمشیر را بر شما خواهم آورد تا از شکستن عهد و میثاق تان انتقام بگیرم.... من شما را به یک بلا دچار خواهم کرد... " (لایوان 26:25). کتاب مقدس کاملاً شفاف بیان می کند که بعضی اوقات خداوند اجازه می دهد بلا بر بشر نازل شود، و گاهی این

بلاها با دستان مهربان، خردمندان و پاک خداوند نازل می شوند. ما تمام تلاش خودمان را می کنیم که این حقیقت کتاب مقدسی را در " درک مان از خدا " در نظر بگیریم.

2- آیا امکان دارد بلا ناشی از قضاوت خداوند باشد؟

در کتاب اعداد فصل 16 مطالبی در مورد شورش و طغیانی بزرگ در مقابل اقتدار موسی و هارون می خوانیم. در واقع این اتفاق طغیان در برابر شخصی بود که خداوند او را به عنوان رهبر اسرائیل برگزیده بود. خداوند نارضایتی خود را از این موضوع از طریق بلایی که بر این قوم نازل کرد نشان داد که در اثر آن 14,700 نفر هلاک شدند (16: 46-50). در کتاب دوم سموئیل فصل 24 در مورد عکس العمل خداوند نسبت به یکی از گناهان داوود مطالبی می خوانیم. او پیامبری به نام جاد را با پیشنهادی بسیار عجیب فرستاد. جاد نزد داوود آمده و پیام خداوند را به او رساند و گفت از بین این سه مجازات یکی را انتخاب کن: چندین سال قحطی در کشور، سه ماه فرار از دست دشمنان، یا سه روز بیماری کشنده در سرزمینت؟ داوود مجازات سوم را انتخاب کرد. " بنابراین خداوند از صبح بیماری کشنده طاعون را بر قوم بنی اسرائیل فرستاد و این بیماری تا سه روز ادامه داشت، و هفتاد هزار نفر در آن سرزمین به هلاکت رسیدند (24:15). این داستان در کتاب اول تواریخ فصل 21 مجدد تکرار شده است که در آنجا به " بیماری طاعون " به عنوان " شمشیر خداوند " اشاره شده است (21:12)

با توجه به ارتباط بین نزول بلاها و تصمیم و اراده خداوند، کاملاً در بین یهودیان متداول بود که فکر کنند بیماری هر فرد با گناه هانی که آن شخص مرتکب شده ارتباط مستقیم داشت. امروزه این تفکر همچنان در بعضی مناطق باقی است. دوستان ایوب متقاعد شده بودند که علت بلایابی که به سر ایوب می آید گناهی است که قبلاً مرتکب شده است. همچنین کلام به ما می گوید که شیطان با کسب اجازه از خداوند این رنج ها و بلاها را بر سر ایوب آورد (پاورقی 1).

پاورقی 1:

از زمانی که آدم گناه کرد و اتفاقاتی که در کتاب پیدایش فصل 3 به وقوع پیوست، ما داریم در یک دنیای سقوط کرده زندگی می کنیم. بیماری، طاعون و بلاهای طبیعی با گناه مرتبط هستند، اما منظور گناه کلی است. وقتیکه خداوند می گوید بیماری و یا بلا ناشی از قضاوت یک شخص خاص (حنایا و سفیره در اعمال رسولان فصل 5) می باشد و یا ناشی از قضاوت خداوند در مورد گروهی از انسانها (قرنیتان اول : فصل 11 آیات 23-32) است، سپس ما متوجه می شویم که علت این بلاها گناهان افراد می باشد. اما وقتیکه خداوند علت نزول بلا را آشکار نمی سازد، در بیان نظرتان در مورد علت نزول بلا یا بیماری خیلی دقت کنید. چون اگر دقت و نکته سنجی کافی به خرج ندهید می تواند آسیب های زیادی به بار آورد. به یاد داشته باشید که امروزه ما در فیض خداوند زندگی می کنیم و نه در قضاوت خداوند. در این زمان خداوند نسبت به همه ما صبوری می کند، چون " خداوند نمی خواهد هیچیک از ما نابود شویم، بلکه می خواهد هر یک از ما توبه کنیم ". (دوم پطروس 3:9)

وقتیکه شاگردان عیسی یک مرد نابینا را در مسیر حرکت شان ملاقات کردند از عیسی مسیح سوال کردند: "چه کسی مرتکب گناه شده، این مرد یا پدر و مادرش، که باعث شده این مرد کورمادرزاد بدنیا بیاید؟ عیسی مسیح پاسخ دادند: هیچکدام. نه این مرد و نه پدر و مادرش مرتکب گناه نشده اند، بلکه این مرد کورمادرزاد به دنیا آمد تا کار خداوند در زندگی این مرد نشان داده شود (یوحنا 9: 2-3).

3- آیا کووید-19 می تواند علامت پایان این دنیا باشد؟

در لوقا فصل 21 عیسی مسیح نشانه های پایان این دنیا را عنوان کرده اند. عیسی مسیح در مورد جنگها و "زلزله های سهمگین"، قحطی و آفت ها در مکان های مختلف، و اتفاقات وحشتناک و نشانه ها و علامت های بارزی از سوی خداوند صحبت کردند (فصل 21: 10-11). در نامه دوم به تیموتائوس، پولوس رسول ویزگیهای "روزهای پایان دنیا" را به این صورت شرح می دهد: "مردم فقط به خودشان فکر می کنند، پول برایشان مهم ترین چیز در زندگی است، مغرور و خودستا هستند، سوء استفاده گریستند، از پدر و مادرشان نافرمانی می کنند، ناسپاس و ناشکر هستند، به مقدسات بی احترامی می کنند ... (فصل 3: 1-2). امروزه ما خیلی از این رفتارها را در اطرافمان شاهد هستیم. حال سوال این است که ما کجا این روزهای پایان دنیا را قرار دهیم؟ در نامه ای که خطاب به عبرانیان است، اینگونه شروع می شود که به ما می گوید در زمانهای گذشته خداوند "به دفعات متعدد و به روشهای مختلف صحبت کرد، اما در این روزهای پایان دنیا او از طریق پسرش با ما سخن گفته است" (فصل 1 آیات 2-1). اگر این "روزهای پایان دنیا" نمایانگر فاصله زمانی بین اولین بار که عیسی مسیح به زمین آمد و دومین بار که عیسی مسیح به زمین خواهد آمد می باشد، در حال حاضر ما در مرحله آخر این روزهای پایانی داریم زندگی می کنیم.

کووید-19 به ما نشان می دهد که بلاهای همه گیر و جهان شمول مانند آنچه که در مکاشفات شرح داده شده ممکن است اتفاق بیفتند. کووید-19 دقیقا مانند جنگ ها، زلزله ها، افزایش پول پرستی، حرص و طمع، غرور و بی اخلاقی همچنین به ما یادآوری می کند که پایان دنیا نزدیک است. خیلی ساده است که آنقدر به زندگی این دنیا مشغول شویم که فراموش کنیم که عمرمان بر روی کره زمین محدود است و بنابراین از روزهای عمرمان برای ذخیره کردن "ثروت مان در آسمان" بهره ببریم (متی 6:20). سخنان عیسی مسیح هنوز صدق می کنند: "و اگر من بروم و محلی را برای شما آماده کنم، من بر می گردم و شما را با خودم می برم تا در کنار من باشید تا اینکه شما هم در جایی باشید که من هستم" (یوحنا 14:3). اگرچه ما داریم به روزهای پایانی دنیا نزدیک می شویم، لزومی ندارد قلب مسیحیان بیمناک شود. "روح و عروس می گویند: بیا! و هر کس این را می شنود، بگوید: "بیا!" و خداوندمان عیسی مسیح می گوید: "بله، من بزودی می آیم" (مکاشفات 22: 20-20).

17) . هر آنچه که در مسیر زندگی مان اتفاق بیفتد، ما با امید و اطمینان با آینده مواجه می شویم. اما به ما هشدار داده شده که از اتفاقاتی که می افتد، به عنوان مثال کووید-19، به منظور تخمین پایان دنیا استفاده نکنیم: "هیچکس در مورد آن روز (پایان دنیا) و یا ساعت آن چیزی نمی داند، حتی فرشتگانی که در آسمانها هستند و حتی عیسی مسیح، بلکه فقط خداوند از آن آگاه است (متی 24:36)".

4- آیا ممکن است یک فرد مسیحی با ویروس کووید-19 بمیرد؟

مزامیر 91 همیشه یک مزمور محبوب بوده است. بسیاری از خانواده هایی که در آمریکای جنوبی زندگی می کنند، یک کتاب مقدس بزرگ در اتاق نشیمن خانه شان دارند که همیشه صفحات مربوط به مزامیر 91 آن باز است. خیلی از این خانواده ها ایمان دارند که این مزمور از خانه هایشان محافظت می کند. این مزمور زیبا با این آیه شروع می شود "آنکه به خدای قادر مطلق پناه می برد، در زیر سایه او در امان خواهد بود. من در مورد خداوند می گویم، "تو پناهگاه و خدای من هستی. من بر تو توکل دارم." و پس از آن اشاره به وعده خداوند دارد، "مطمئناً خداوند تو را از هر دام خطرناک و بیماری کشنده خواهد رهانید" (91: 1-3). رفرنس این آیه به این موضوع که خداوند ما را از بلاهای مرگبار محافظت می کند باعث شده امروزه این مزمور از محبوبیت بیشتری برخوردار شود. آیا این مزمور تایید می کند که خداوند ایمانداران را در مقابل کووید-19 محافظت می کند؟

باید به خودمان یادآوری کنیم این یک آواز یهودی است، که توسط مردم بنی اسرائیل سروده شده است. آیا منظور این مزمور این است که یک فرد اسرائیلی در اثر طاعون یا آفت نمی میرد؟ نه واقعا اینطور نیست. باید به خاطر داشته باشیم که بعضی از وعده های خداوند مشروط هستند، و بعضی دیگر اینطور نیستند. به عنوان مثال، خداوند به طور اتوماتیک مردم بنی اسرائیل را از 9 بلای اول در مصر محافظت کرد. اما در مورد بلای آخر، مرگ نخست زاده ها، خداوند به مردم بنی اسرائیل وعده داد که به یک شرط آنها را نجات می دهد و این شرط این بود که یک بره قربانی کنند و چهارچوب درب خانه هایشان را آغشته به خون این بره کنند: "و قتیکه من خون را ببینم از شما می گذرم و فقط مصریان را هلاک می کنم" (خروج فصل 12 آیه 13). همین طور که می بینید وعده خداوند برای نجات مردم بنی اسرائیل در زمان نزول این بلا مشروط بود. همچنین دیدیم که وقتی قوم بنی اسرائیل به عهد خود وفا نکردند، در مواقعی خداوند از یک بلای آسمانی یا آفت استفاده کرد تا آنها را تنبیه کند و یا آنها را به توبه فراخواند. کاملاً شفاف است که در مزامیر 91 خداوند به قوم بنی اسرائیل وعده نداد که آنها را به طور کلی و اتوماتیک محافظت می کند.

خداوند به ما مسیحیان که عهد جدیدی با خداوند بسته ایم هم وعده های خارق العاده ای داده است. پطروس رسول در دومین نامه اش یادآور می شود که خداوند " بنابراین از وعده های بزرگ و گرانبها، بهره مند شده و در نتیجه از فسادى که زايیده تمایلات جسمانى است، بگریزید و در الوهیت خدا شریک و سهیم شوید. " (1:4). ما زندگی دوباره یافته ایم. ما با خداوند آشتی کرده ایم. ما حیات ابدی داریم و هرگز محکوم نخواهیم شد (یوحنا 5:24). این وعده های خداوند برکاری که عیسی مسیح در کالواری به اتمام رساند و فدیة گناهان ما را پرداخت کرد استوار است. این وعده ها مشروط به رفتار خوب ما نیستند. اما خداوند همچنین وعده های مشروط به ما داده است. به عنوان مثال، در فیلیپیان 4: 6-7 یک وعده زیبا را می بینیم، که " آرامش خداوند، که فراتر از درک انسان است، این آرامش الهی به فکر و دل شما که به عیسی مسیح ایمان آورده اید، راحتی و آسایش خواهد بخشید ". آیا تاکنون با یک فرد مسیحی مضطرب مواجه شده اید؟ اغلب ما اضطراب را تجربه کرده ایم! چرا آرامش خداوند ذهن های ما را محافظت نمی کند؟ زیرا این وعده خداوند به یک شرط تحقق می یابد: " در مورد هیچ چیز نگران نباشید، بلکه برای هرچیزی، از طریق دعا و درخواست از خداوند، باشکرگزاری درخواست هایتان را به حضور خداوند بیاورید. " و در اینجا است که چالش روزانه ما قرار گرفته است! مرگ عیسی مسیح به ما نشان می دهد که عیسی مسیح نیامد تا درد و رنج ما را از ما دور کند. بلکه عیسی مسیح بر روی صلیب رفت تا به ما ملحق شود، تا شریک دردهای ما باشد. او می داند که شما و من چه احساسی داریم. رستخیز عیسی مسیح تضمین کننده این نیست که ما مبتلا به ویروس کووید-19 نمی شویم و یا در اثر این ویروس نخواهیم مرد. بلکه رستخیز عیسی مسیح تضمین کننده حیات ابدی برای ما انسان ها است. به قول یکی از دوستان کانادایی ام که هفته گذشته ایمیلی از او دریافت کردم، " بیماری نمی تواند به ما صدمه ای بزند حتی اگر ما را بکشد. " به نظر من این عقیده صحیح است! در موردش فکر کنید.

5- اگر خداوند می خواهد از طریق این بحران پیامی برای ما می فرستد، این پیام چیست؟

خداوند از طریق راههای مختلفی با افراد مختلف و در زمانهای مختلف صحبت می کند. روش نرمال خداوند برای صحبت کردن با مسیحیان از طریق کتاب مقدس است. به همین علت است که ما کتاب مقدس را " کلام خداوند " می نامیم. وقتیکه ما کتاب مقدس را می خوانیم و بر آیاتش تعمق می کنیم، اغلب خداوند با قلب های ما صحبت می کند. همچنین خداوند می تواند از طریق آنچه که ما در طبیعت می بینیم (رومیان 20:1)، و یا از طریق افراد دیگر، و یا از طریق یک رویا و یا بوسیله روشهای خاص دیگری با ما صحبت کند (اول قرنتیان 14:1). بعضی اوقات ما با یک تصمیم سخت مواجه می شویم، و می خواهیم خداوند مانند یک دستگاه GPS با ما صحبت کند: " سر چهارراه بعدی به چپ بپیچید ... " اما همواره به ما توصیه شده که از خداوند درخواست خرد و

درایت کنیم و از این خرد خدادای استفاده کنیم تا تصمیماتی بگیریم که خداوند را جلال دهیم. (یعقوب 1:5). همچنین خداوند می تواند از طریق موقعیت هایی که برای ما به وجود می آید با ما صحبت کند. خداوند ما می تواند میلیون ها کار مختلف را در یک زمان انجام دهد! مطمئنا خداوند دارد از طریق این بحران کرونا با انسان های مختلف و به روشهای مختلف صحبت می کند. شاید خداوند دارد ما را فرا می خواند تا از این سیاره زمین بهتر مراقبت کنیم. شاید خداوند می خواهد به کسانی که بی ایمان هستند یادآوری کند که چقدر آسیب پذیر هستند، اینکه آنها کمتر از آنچه که فکر می کنند بر روی زندگی شان کنترل دارند، و اینکه مرگ اجتناب ناپذیر است- انسان های باهوش معمولا خود را برای چیزهای اجتناب ناپذیر آماده می کنند. در این بحران، خیلی ها ممکن است به خلاء وجودی شان در بی ایمانی پی ببرند، و سپس خداوند را جستجو کنند و او را بیابند.

همچنین ممکن است خداوند از طریق این بحران با بسیاری از مسیحیان و کلیساها صحبت کند و آنها را متوجه این موضوع کند که لازم است خداشناسی خود را بهبود بخشند: تا خداوند پدر آسمانی مان را همانطوری که در کلام نشان داده شده بشناسند، نه اینکه آنطوری که خودشان دلشان می خواهد و با استفاده از متن هایی که از کلام انتخاب کرده اند و مجموعه ای از داستان های شخصی ای که خودشان ساخته اند خداوند را معرفی کنند. چنین خدای " خود ساخته ای" وجود ندارد. اعتماد به چنین خدای " خودساخته ای" افراد را دچار ناامیدی می کند. ممکن است بعضی از افراد به این آگاهی برسند که سلامتی شان، آسایش و راحتی شان، و ثمن مالی شان اولویت اصلی خداوند نیست. عیسی مسیح اولویت اصلی خداوند است و ما اولویت دوم هستیم. ما خلق شده ایم تا خداوند را جلال دهیم. شاید با مبارزه کردن با این مشکلات یاد بگیریم که در بحبوحه فاجعه و مشکلات به خداوند اعتماد کنیم و از درون قوی و مستحکم شویم مانند ایوب که در بحبوحه بحرانی که گریبانش را گرفته بود گفت: " اگر خدا برای این کار مرا بکشد، باز به او امیدوار خواهم بود (ایوب 13:15). شاید خداوند به دنبال این است که شخصا با شما صحبت کند. این بحران می تواند به منزله فراخوانی برای شما باشد تا وقت بیشتری به جستجوی خداوند اختصاص دهید، تا به جستجوی عمیق تر در کلام خداوند بپردازید، تا شخصی را ببخشید و یا برای ترمیم و احیاء رابطه ای که گسیخته است تلاش کنید. یا شاید این بحران فراخوان خداوند برای شما باشد تا اینکه به گناهی که مرتکب شده اید در پیشگاه خداوند اعتراف کنید و از آن گناه دوری کنید (دوم تواریخ 7:14). بعلاوه ممکن است در رابطه با بعضی انسانها خداوند به دنبال این باشد که وابستگی آنها را به شغل فعلی شان کمتر کند، و این حس را در آنها بیدار کند تا به وظیفه و ماموریتی که بر روی کره زمین دارند فکر کنند و یا پذیرای یک چیز جدید باشند. مانند سموئیل جوان، شاید همه ما باید تمام تلاش مان را بکنیم تا نصیحت عیسی را با

دل و جان گوش دهیم و مرتبا دعا کنیم " خداوندا بفرما، خدمتگزارت گوش به فرمان تو است." اول
سموئیل (3:9)

نتیجه گیری

روزنامه ها و کانالهای تلویزیونی جدیداً پر شده از اخبار مربوط به کووید-19 طوری که دیگر برای همه کسل کننده شده است. پیامد این خیرها برای بعضی افراد این بوده است که ترس و وحشت وارد قلب هایشان شده است. اگر شما هم چنین تجربه ای داشته اید، برای اینکه حالتان بهتر شود توصیه می کنم که مزامیر 23 و 46 را بخوانید و در مورد این آیات تعمق کنید. عیسی مسیح گفت: " خاطرستان آسوده باشد. شما که به خدا ایمان دارید، به من نیز ایمان داشته باشید" (یوحنا 14:1). این که به خداوند، به حضورش در کنارمان، و به وعده هایش اعتماد کنیم یک انتخاب آگاهانه است. خداوند از طریق رنج هایی که متحمل می شویم و همچنین وقتی که این روزهای سخت را سپری می کنیم از طریق این بحران جهانی برای تحقق اهداف متعدّدش کار می کند. ، " پس بیایید به حضور تخت پرفیض خدا برویم تا او رحمت خود را شامل حال ما سازد و به لطف خود، ما را به هنگام نیاز یاری فرماید" (عبرانیان 4:16)

نویسنده : فیلیپ نون

ایندهوفن- هلند - ماه می 2020

www.philipnunn.com

مترجم : آناهیتا